

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

24 iulie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,
în componența:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Olga Ionașcu
Adriana Condrațcaia

Cu participarea:

Reclamantului – Grigoriță Constantin, născut la *****, IDNP *****, identificat în baza Buletinului de Identitate *****, eliberat la ***** de ÎS „CRIS „Registru”,

Reprezentantului reclamantului Grigoriță Cinstantin, avocatul Zama Vitalie, împuternici în baza mandatului Seria MA nr.0869314 din 13 noiembrie 2017,

Reprezentantului pârâtului Aparatul Președintelui Republicii Moldova, Anatol Ciobanu, împuternicit în baza procurii nr. 02/2-02-45 din 13 noiembrie 2017,

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Grigoriță Constantin împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon cu privire la apărarea dreptului de acces la informație și la cererea de chemare în judecată a lui Grigoriță Constantin împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova cu privire la apărarea dreptului de acces la informație,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 29 august 2017, Grigoriță Constantin s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, prin care solicită constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin refuzul acreditării participării lui Constantin Grigoriță la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017.

În motivarea acțiunii, invocă că, de fapt, este jurnalist, foto-reporter și membru al Asociației Obștești „Asociația Presei Independente”.

Susține că prin demersul din 24 iulie 2017, a solicitat acreditarea participării sale la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017, iar, demersul a fost expediat prin intermediul poștei și a fost recepționat de către Președintele Republicii Moldova la 24 iulie 2017.

În acest sens, evidențiază că, până în prezent Președinția nu a răspuns la demersul nominalizat, însă prin răspunsul Aparatului Președintelui din 09 august 2017, a fost

informat că prezența sa a fost imposibilă la eveniment, deoarece în registrul instituției nu a fost consemnată o atare solicitare.

Având în vedere că acreditarea reprezintă o formă de fluidizare și de intermediere, în scopul informării cetățenilor și a mijloacelor de informare în masă, apreciază că prin refuzul acreditării i-au fost încălcate nu numai drepturile sale, ci și dreptul constituțional al cetățenilor la informare activă, veridică și la timp asupra chestiunilor de interes public.

În drept, reclamantul a făcut referire la prevederile art. 34 și art. 53 din Constituția Republicii Moldova, art. 1, 3, 21 ale Legii presei, art. 10, 11, 19, 23, 24 ale Legii privind accesul la informație, art. 3, 5, 6 lit.c), 16, 25 ale Legii contenciosului administrativ.

Prin urmare, solicită reclamantul Constantin Grigoriță, constatarea încălcării dreptului său de acces la informație prin refuzul acreditării participării lui Constantin Grigoriță la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 august 2017, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Constantin Grigoriță, în temeiul art. 169 alin.(1) lit. a) CPC, fiindu-i remisă în adresa ultimului, încheierea în cauză și cererea cu documentele anexate și explicat că, refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, a fost admis recursul declarat de Constantin Grigoriță, casată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 august 2017 și remisă pricina în instanța de fond, la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

La 30 noiembrie 2017, pricina civilă menționată a fost repartizată aleatoriu judecătorului Olga Ionașcu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 ianuarie 2018, a fost intentat procesul civil la cererea de chemare în judecată menționată.

Ulterior, la 08 septembrie 2017, Constantin Grigoriță, a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova, privind apărarea dreptului de acces la informație.

În motivarea acestei cereri, Grigoriță Constantin, arată că este jurnalist și foto-reporter, membrul Asociației Obștești Asociația Presei Independente.

Susține că prin demersul din 24 iulie 2017, Grigoriță Constantin a solicitat acreditarea participării sale la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017.

Demersul respectiv a fost expediat Președinției prin intermediul poștei și a fost recepționat de către aceasta la data de 24 iulie 2017.

Afirmă însă că, până în prezent, Președinția nu a răspuns la demersul nominalizat, iar prin răspunsul Aparatului Președintelui din 09 august 2017, a fost informat că prezența sa a fost imposibilă la eveniment, deoarece în registrul instituției nu a fost consemnată o atare solicitare.

Având în vedere că acreditarea reprezintă o formă de fluidizare și de intermediere, în scopul informării cetățenilor și a mijloacelor de informare în masă, apreciază că prin refuzul acreditării a fost încălcat nu numai drepturile său, ci și dreptul constituțional al cetățenilor la informare activă, veridică și la timp asupra chestiunilor de interes public.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 34 și art. 53 din Constituția Republicii Moldova; art. 1, 3, 21 ale Legii presei; art. 10,11,19, 23, 24 ale Legii privind accesul la informație; art. 3, 5, 6 lit. c), 16, 25 ale Legii contenciosului administrativ.

Solită reclamantul Constantin Grigoriță constatarea încălcării dreptului său de acces la informație prin refuzul acreditării participării lui Constantin Grigoriță la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (judecătorul Speranța Clima) din 30 august 2017, a fost acceptată spre examinare în procedura contenciosului administrativ cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Grigoriță împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon cu privire la apărarea dreptului de acces la informație.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (judecătorul Speranța Clima) din 06 februarie 2018, pricina civilă nr. 3-679/17 intentată la cererea de chemare în judecată a lui Constantin împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, a fost transmisă pentru soluționarea chestiunii de conexare cu dosarul civil nr. 3-821/17, intentat în baza acțiunii depuse de Constantin împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon cu privire la apărarea dreptului de acces la informație.

Respectiv prin încheierea din 11 ianuarie 2018, s-a dispus conexarea pricinii civilă nr. 3-679/17, inițiată la cererea de chemare în judecată a lui Grigoriță Constantin împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova cu privire la apărarea dreptului de acces la informație, la pricina civilă nr. 3-821/17 inițiată la cererea de chemare în judecată a lui Constantin împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon cu privire la apărarea dreptului de acces la informație.

În ședința de judecată, reclamantul Grigoriță Constantin a susținut în totalmente acțiunile înaintate și a solicitat admiterea acestora, reiterând argumentele invocate în cererile de chemare în judecată. Suplimentar a declarat că, în perioada iulie 2017, a fost anunțată o conferință de presă la Reședința Președintelui Republicii Moldova, o condiție necesară în acest sens fiind acreditarea pentru participarea la această conferință printr-un e-mail, ceea ce dânsul și a făcut la data de 24 iulie, la care însă, nu a primit nici un răspuns, dar din alte surse a aflat că va fi organizat transport, pentru ce și este necesară acreditare. A menționat că ajungând la autocar, cu care urmau să se deplaseze la locul destinației, nu s-a regăsit în listele persoanelor care sunt acreditate la acest eveniment, iar, adresând întrebarea însoțitorilor, i s-a comunicat că toate întrebările în acest sens urmând a fi adresate șefei serviciului de presă, care pe atunci era Carmena Lupei, ultima la rândul său, readresând-ul la purtătorul de cuvânt al Președintelui Ivan Ceban, care însă nu i-a răspuns la apelurile telefonice. În consecință, specifică că Serviciul de Pază și Protecție a anunțat că nu are dreptul să participe, iar motivul refuzului fiind presupusul comportamentul neadecvat al său. În asemenea circumstanțe factice, invocă că a solicitat

Directorului executiv al Agenției să expedieze Președinției o interpelare în vederea comunicării motivului îngrădirii accesului la eveniment.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului Grigoriță Constantin, avocatul Vitalie Zama a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat. Suplimentar a menționat că în cadrul conferinței de presă, reclamantul urma să realizeze fotografiile a evenimentului și să adreseze diverse întrebări, or, fotografiile întrebările și răspunsurile, în opinia sa, sunt exact informațiile, accesul la care i-a fost încălcat, iar, ca o formă de redresare a drepturilor încălcate este și constatarea încălcării acestui drept. Totodată, a menționat că, solicitarea de acreditare la evenimentul respectiv a parvenit de la reclamantul, iar, răspunsul Aparatului Președintelui a venit ca reacție la acest mesaj electronic. Cu referire la tardivitatea invocată de către reprezentantul pârâtului, a evidențiat că evenimentul a avut loc pe data de 26 iulie, reacția urmare a interpelării d-lui Macovei a venit la 09 august 2017, iar, acțiunea a fost depusă la 08 septembrie 2017, prin urmare, consideră că a fost respectat termenul așa cum prevede Legea privind accesul la informație. Deci, a remarcat că în cadrul examinării cauzei s-a demonstrat incontestabil faptul că reclamantul este membru al Asociației Presei Independente, s-a demonstrat faptul că aceasta are acreditare a Președinției, ceea ce denotă că președintele Republicii Moldova a recunoscut acțiunea prin faptul că începând cu luna mai 2018, a acceptat participarea la evenimentele mass-media pe reclamantul Grigoriță Constantin.

În ședința de judecată și prin referința depusă reprezentantul pârâtului Aparatul Președintelui Republicii Moldova, Anatol Ciobanu, cererea de chemare în judecată nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată. Printre altele, a indicat că la 26 iulie 2017, a avut loc un dialog între Președintele Republicii Moldova și reprezentanții mass-media, iar, persoanele care doreau să participe la acest eveniment, urmau să informeze responsabilii din cadrul publicațiilor periodice și al agențiilor de presă din care fac parte, iar aceștia, la rândul lor trebuiau să ceară acreditarea jurnaliștilor de la serviciul de presă al organului de stat, procedură reglementată de Legea presei nr. 243 din 26 octombrie 1994.

Astfel, în temeiul art. 21 din legea nominalizată, consideră că argumentul reclamantului precum că i s-a încălcat dreptul de acces la informație prin refuzul acreditării acestuia este unul neîntemeiat.

În acest sens evidențiază că, jurnalistul nu urmează să se adreseze direct și nemijlocit către autoritatea publică pentru acreditare, ci prin intermediul publicației periodice și al agenției de presă a cărui membru/angajat este. Prin urmare, remarcă că solicitarea din 24 iulie 2017, expediată de către reclamant, nu corespunde rigorilor legii, aceasta fiind depusă de către o persoană fizică, mai mult ca atât, la scrisoarea electronică nu a fost anexat nici un act care să dovedească apartenența reclamantului la o anumită entitate juridică cu drept de a solicita acreditarea.

În susținerea opiniei date, invocă că, potrivit art. 2 din Legea presei nr. 243 din 26 octombrie 1994, redacțiile publicațiilor periodice și agențiile de presă sunt persoane juridice și își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația în vigoare și cu statutul

lor. Totodată, procedura de acreditare necesită și verificarea persoanei, condiție impusă de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, care asigură securitatea Președintelui.

În acest sens, reiterează că Constantin Grigoriță nu s-a identificat corect, nefiind anexat vre-un act din care să reiasă delegarea acestuia din partea Asociației, a cărei membru acesta pretinde că este, de a participa la evenimentul nominalizat, iar datele de identitate dintr-un e-mail pot fi cu ușurință falsificate.

Analizând afirmațiile reclamantului prin prisma prevederilor Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, consideră că cererea de chemare în judecată este nefondată, deoarece prin simplul fapt că reclamantul nu a fost primit la un dialog inițiat de Președinte, din motive evidente, inclusiv și de securitate, nu reprezintă o încălcare. Cu atât mai mult că reclamantul nici nu a precizat care anume informație oficială nu i-a fost prezentată, or, informațiile oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe sau persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În continuare, desprinde că solicitarea reclamantului din 24 iulie 2017 nu reprezintă o cerere privind accesul la informație, or, condițiile de înaintare a acesteia sunt reglementate în Legea privind accesul la informație, ci mai degrabă reprezintă o manifestare de voință de a participa la un eveniment.

La fel, relevă că nu se poate vorbi despre o încălcare a dreptului constituțional al cetățenilor la informare, odată ce la acest eveniment au participat jurnaliști acreditați, iar toate persoanele interesate să urmărească desfășurarea dialogului nominalizat puteau să realizeze acest fapt inclusiv prin intermediul transmisiunii on-line.

Concomitent, în susținerea poziției relevate, reprezentantul pârâtului subliniază că evenimentul din 26 iulie 2017, a avut un număr limitat de locuri din cauza capacității restrânse a încăperii în care acesta s-a desfășurat, toate persoanele interesate de a participa urmau să anunțe Serviciul de presă conform procedurii stabilite în Legea presei pentru a fi consemnate în registrul instituției prezidențiale. În acest sens, precizează că numele lui Constantin Grigoriță nu s-a regăsit în lista consemnată, fapt care a făcut imposibilă prezența acestuia la dialog. Mai mult că, reclamantul nu a prezentat date de identificare sa și nu a dovedit calitatea de membru al Asociației Obștești prin prezentarea Hotărârii Consiliului de administrare al Asociației.

În context, reprezentantul pârâtului, a reliefat că semnificația cuvântului „a acredita” înseamnă a acorda încredere cuiva, astfel încât, acordarea încrederii prezintă un drept și nu o obligație a autorității publice, menționând că practicile internaționale în acest domeniu, nu exclud posibilitatea de a refuza acreditarea, atunci când instituțiile nu dispun de spații pentru participarea tuturor doritorilor, precum și din motive de securitate.

Suplimentar, a indicat că potrivit prevederilor legale cu privire la mass-media, la instituțiile publice se acreditează reprezentanții cotidianelor și restul mass-media, cu titlu de excepție Președinția acreditează colectiv și Agenția Presei Independente, care nu este o instituție mass-media, dar este o organizație obștească. În aceste condiții invocă că Agenția Presei Independente, având conducătorul, ultimul ar putea să mandateze de fiecare dată pe cineva ca să vină la conferință de presă. La fel, subliniază că din cadrul

Agenției în special nu este acreditată nici o persoană, dat fiind faptul că directorul executiv în cazurile când consideră că este necesar să participe cineva din membrii, face delegația și din partea Agenției Presei Independente vine un reprezentant.

Totodată, reprezentantul pârâtului apreciază că reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu depășirea termenului prevăzut de Legea contenciosului administrativ, adică termenul 30 de zile de adresare în instanța de judecată.

Prin urmare, efectuând o apreciere a circumstanțelor de fapt și de drept a cauzei, evidențiază că ambele acțiuni înaintate de către Constantin Grigoriță sunt depuse tardiv, deoarece evenimentul a avut loc la 26 iulie 2017, cererea depusă la 29 august 2017, iar a doua cerere a fost depusă la 25-26 septembrie 2017, considerând, astfel, că în ambele cazuri termenul este depășit.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că pretențiile formulate de către Constantin Grigoriță împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon și Aparatului Președintelui Republicii Moldova sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, din următoarele considerente de fapt și de drept.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 121 CPC al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În corespundere cu dispozițiile art. 130 CPC al RM, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000 privind contenciosul administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ poate respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În conformitate cu prevederile art. 1 lit. b) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, obiectul de reglementare al legii enunțate îl reprezintă principiile, condițiile, căile și modul de realizare a accesului la informațiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informații.

În sensul art. 5, subiecți ai legii menționate sunt furnizorul de informații și solicitantul informației. Iar furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; b) instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; c) persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale. Pot solicita informații oficiale, în condițiile prezentei legi: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) din aceeași lege, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Drept documente purtătoare de informații sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sunt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat.

La caz, important de subliniat este faptul că pentru a se determina incidența Legii privind accesul la informație, în privința raportului juridic litigios, necesită a fi verificată existența următoarelor elemente: - subiecte ale raportului juridic sunt solicitantul informației și furnizorul de informații; - conținutul acestui raport implică existența dreptului solicitantului de acces la informația solicitată concretă și a obligației corelative a furnizorului de informație de a elibera informația solicitată; - obiectul raportului juridic litigios ține de furnizarea informației solicitate cu varietățile aferente (ex.: nerespectarea termenului de furnizare); - raportul respectiv se încadrează în una din literele art.1 alin.(1) din Lege.

Dacă nu sunt întrunite elementele enunțate, raportul juridic va intra sub incidența altei legi, iar constatarea acestui fapt atrage consecințele prevăzute de lege.

Suplimentar la cele menționate instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea RM nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, prezenta lege nu se extinde asupra modului de examinare a petițiilor, prevăzut de legislația de procedură penală, de procedură civilă, de procedură de executare, cu privire la

contravențiile administrative, precum și de legislația muncii. Conform art. 3 alin. (2) modul de examinare a cererilor privind încălcările drepturilor și libertăților constituționale ale omului se reglementează de legislația cu privire la avocații parlamentari.

Potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) din aceeași lege, prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri.

După cum rezultă din materialul administrat la actele cauzei și explicațiile date de părți în proces, la data de 26 iulie 2017, a avut loc un dialog între Președintele Republicii Moldova și reprezentanții mass-media. Persoanele care doreau să participe la acest eveniment, urmau să informeze responsabilii din cadrul publicațiilor periodice și al agențiilor de presă din care fac parte, iar aceștia, la rândul lor trebuiau să ceară acreditarea jurnaliștilor de la serviciul de presă al organului de stat, procedură reglementată de Legea presei nr. 243 din 26 octombrie 1994.

Astfel fiind, prin demersul din 24 iulie 2017, expediat la adresa electronică presa@prm.md, Constantin Grigoriță, a solicitat acreditarea participării sale la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media (f.d. 34; f.d. 60), demers la care, după cum afirmă reclamantul, nul-a primit.

Iar prin răspunsul Aparatului Președintelui nr. 02/1-05-766 din 09 august 2017, la demersul directorului executiv al Asociației Obștești „Asociația Presei Independente”, ultimul a fost informat că „Pe bună dreptate, instituția prezidențială organizează acreditarea reprezentanților mijloacelor de informare în masă pentru a fi asigurată prezența acestora în reflectarea activității șefului statului. Astfel, la solicitarea Asociației Obștești „Agenția Presei Independente”, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a acreditat respectiva organizație pentru participare la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017. În același timp, s-a menționat că o atare solicitare de participare la evenimentul enunțat pe numele domnului Constantin Grigoriță nu a fost consemnată în registrul instituției, fapt care a făcut imposibilă prezența dumnealui la dialog...” (f.d.35; f.d. 61).

Prin urmare, referindu-se la faptul că acreditarea reprezintă o formă de fluidizare și de intermediere, în scopul informării cetățenilor și a mijloacelor de informare în masă, reclamantul Grhigoruță Constantin pretinde precum că prin refuzul acreditării sale pentru participarea la conferința de presă cu șeful statului, i-au fost încălcate nu numai drepturile sale, ci și dreptul constituțional al cetățenilor la informare activă, veridică și la timp asupra chestiunilor de interes public.

Instanța de judecată apreciază însă că pretențiile reclamantului nu cad sub incidența Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în considerație și prevederile art. 21 din Legea presei nr. 243 din 26 octombrie 1994, care reglementează procedura de acreditare și condițiile în care aceasta urmează să se realizeze și care indică că, jurnaliștii străini sunt acreditați în Republica Moldova de Ministerul Afacerilor Externe în baza cererilor prezentate de către publicațiile periodice, agențiile de presă și de

alte organizații interesate, conform regulamentului aprobat de Guvern. Publicațiile periodice și agențiile de presă acreditate în modul stabilit jurnaliști pe lângă autoritățile publice, precum și la manifestații artistice și sportive.

Din norma citată rezultă cu certitudine și fără derogări, că jurnalistul nu urmează să se adreseze direct și nemijlocit către autoritatea publică pentru acreditare, ci prin intermediul publicației periodice și al agenției de presă a cărui membru/angajat este.

În raport de considerentele expuse instanța de judecată reține ca întemeiată obiecția formulată de pârât, referitor la faptul că solicitarea din 24 iulie 2017, expediată de către reclamant la adresa electronică presa@prm.md, nu corespunde rigorilor legii, aceasta fiind depusă de către o persoană fizică, iar la scrisoarea electronică nefiind anexat nici un act care să dovedească apartenența reclamantului la o anumită entitate juridică cu drept de a solicita acreditarea, fapt ce denotă că, Constantin Grigoriță nu s-a identificat corect.

Or, conform art. 2 din Legea presei nr. 243 din 26 octombrie 1994, redacțiile publicațiilor periodice și agențiile de presă sunt persoane juridice și își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația în vigoare și cu statutul lor. Totodată, procedura de acreditare necesită și verificarea persoanei, condiție impusă de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, care asigură securitatea Președintelui.

În condițiile enunțate, având în vedere faptul că noțiunea de informație oficială stabilită de lege presupune toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorului de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, deoarece prin scrisoarea sa din 24 iulie 2017, reclamantul Grigoriță Constantin nu a manifestat dorința de a-i fi pusă la dispoziție o oarecare informație (potrivit sensului atribuit de lege acestei noțiuni), ci a solicitat acreditarea sa pentru participarea la dialogul între Președintele Republicii Moldova și reprezentanții mass-media, instanța de judecată apreciază că alegațiile reclamantului Grigoriță Constantin referitoare la faptul că i-ar fi fost îngădit dreptul de acces la informație sunt nefondate și pasibile de a fi respinse.

Ori, prin simplul fapt că reclamantul nu a fost primit la un dialog inițiat de Președintele Republicii Moldova, din motive evidente, inclusiv și de securitate, nu reprezintă o încălcare a dreptului de acces la informație.

Cu atât mai mult că solicitarea reclamantului din 24 iulie 2017, în opinia instanței, nu reprezintă o cerere privind accesul la informație, având în vedere în acest sens condițiile de înaintare a unei astfel de cereri reglementate de Legea privind accesul la informație, care la caz, după cum a fost demonstrat, nu au fost respectate, iar solicitarea din discuție, reprezentând doar o manifestare de voință de a participa la un eveniment, fapt ce în plus indică că afirmațiile reclamantului referitoare la încălcarea de către pârât a prevederilor Legii RM nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație sunt nefondate și lipsite de suport juridic.

Instanța apreciază critic afirmațiile reprezentantului reclamantului Constantin Grigoriță, avocatul Vitalie Zama, cu referire la faptul că în cadrul conferinței de presă, accesul la care i-a fost îngădit reclamantului, ultimul, fiind jurnalist și reporter, urma să

realizeze fotografiile a evenimentului și să adreseze diverse întrebări șefului de stat și că anume aceste fotografii, întrebări și răspunsuri sunt informații, accesul la care i-a fost încălcat reclamantului.

Aceasta deoarece, atât pozele nerealizate, cât și întrebările ce urmau a fi adresate Președintelui Republicii Moldova de către reclamantul Grigoriță Constantin, nu constituie informații oficiale în sensul Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Pentru considerentele arătate, nu poate fi primită critica reprezentantului reclamantului Constantin Grigoriță, avocatul Vitalie Zama, cu referire la faptul că fotografiile, întrebările și răspunsurile formulate sunt exact informațiile, accesul la care i-a fost încălcat reclamantului, or, art. 6 din Legea nr.982 din 11 mai 2000, expres indică că, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept și nici într-un caz, informații care urmează a fi elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate în viitor, după cum pretinde reclamantul.

Este lipsită de esență și susținerea reclamantului referitoare la încălcarea dreptului constituțional al cetățenilor la informare, odată ce la acest eveniment au participat jurnaliști acreditați, iar toate persoanele interesate să urmărească desfășurarea dialogului nominalizat puteau să realizeze acest fapt inclusiv prin intermediul transmisiunii mass-media, fapt care nu a fost negat nici de reclamant, ultimul confirmând că a urmărit evenimentul menționat prin intermediul transmisiunii on-line.

Pentru aceste motive, instanța de judecată apreciază că argumentele reclamantului referitoare la încălcarea dreptului său de acces la informație sunt nefondate și pasibile de a fi respinse, întrucât în speță, din motivele enunțate anterior și în special din motiv că cererea din 24 iulie 2017 nu cade sub incidența legilor cu privire la accesul la informație și nici celei la petiționare, nu există aparențe de încălcare a dreptului reclamantului la petiționare și la acces la informație.

Totodată, instanța de judecată apreciază ca fiind neîntemeiată și mențiunea reprezentantului pârâtului cu referire la faptul că acțiunea reclamantului a fost înaintată cu depășirea termenului de prescripție.

În acest sens instanța de judecată reține dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care expres indică că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Conform art. 15 alin. (1) al Legii menționate, cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmând a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel. Dispozițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ, nr. 793 - XIV din 10 februarie 2000, au caracter imperativ obligând reclamantii în procesele cu privire la contestarea actelor administrative să respecte procedura prealabilă, iar neconformarea cu

aceste norme impun aplicarea sancțiunilor prevăzute de dispozițiile procesuale civile, neexaminarea cererii. Instituirea prin lege a unei proceduri prealabile nu are ca scop îngrădirea accesului liber la justiție, ci reprezintă condiționarea exercițiului dreptului de a sesiza instanța de contencios administrativ de respectarea unor anumite proceduri și a unor termene procedurale.

Așa cum a fost menționat, evenimentul, la participarea căruia nu a fost acreditat Grigoriță Constantin, a avut loc la data de 26 iulie 2017, iar la 09 august 2017, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a expediat în adresa directorului executiv al Asociației Obștești „Asociația Presei Independente”, Macovei Petru, membru al cărei este și fotoreporterul Grigoriță Constantin, răspunsul nr. 02/1-05-766, vizând motivele neacreditării acestuia la participarea la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017 (f. d. 35; f. d. 61).

Instanța de judecată reține că potrivit art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

În aceste condiții relevantă au și prevederile art. 23 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr.982 din 11 mai 2000, care direct indică că, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă.

Iar, alin. (2) al articolului citat, stabilește că, sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească.

În egală măsură, aceeași cercetare a materialelor cauzei atestă că, nefiind de acord cu acțiunile pârâtului în sensul enunțat, la 29 august 2017 și la 08 septembrie 2017, Constantin Grigoriță s-a adresat cu cereri de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, împotriva Președintelui Republicii Moldova și respectiv către Aparatul Președintelui Republicii Moldova, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin refuzul acreditării participării lui Constantin Grigoriță la dialogul dintre Președintele Republicii Moldova cu reprezentanții mass-media din 26 iulie 2017. (f. d. 3; f. d. 59)

Din coroborarea prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 23 alin. (2) din Legea privind accesul la informație nr.982 din 11 mai 2000, se desprinde cert că, termenul de 30 zile

calendaristice acordat reclamantului pentru înaintarea cererii de chemare în judecată, a expirat la 08 septembrie 2017, respectiv, instanța apreciază că acțiunile reclamantului înregistrate la 29 august 2017 și la 08 septembrie 2017, au fost depuse cu respectarea termenului de 30 de zile prevăzut de lege.

În condițiile în care circumstanțele faptice relevate în speță, atestă cu certitudine că reclamantul Constantin Grigoriță și-a exercitat dreptul la acțiune în interiorul termenului stabilit de lege, instanța de judecată consideră necesar de a respinge alegațiile reprezentantului pârâtului, Ciobanu Anatol referitoare la tardivitatea acțiunilor reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 238-241 din Cod de procedură civilă al RM, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se resping ca neîntemeiate cererea de chemare în judecată înaintată de către Grigoriță Constantin împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon cu privire la apărarea dreptului de acces la informație și cererea de chemare în judecată a lui Grigoriță Constantin împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova cu privire la apărarea dreptului de acces la informație.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Olga Ionașcu